

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 54. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_229-txt-shoot-idm1417.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Rec. begynder med at sige, at det især er Daniels 11te Kapitel, hvoraf Fortolkeren har taget sine Forklaringer. Allerede dette trænger til Oplysning. Det er nemlig Johannes Aabenbaring c. 13-19 som nøder hver troende og eftertænksom Christen til henimod Verdens Ende at vente en stor Fristelse og Trængsel, Strid og Seier, som for Verdens Øine overgaaer Alt, hvad af saadant før har været tilsyne. Uden disse Spaadomme vilde det ei saa let faldet Christne ind hos de gamle Propheter at søge uopfyldte Spaadomme, men Aabenbaringen tvinger os dertil. Naar vi saaledes læse Dan. 7. om Dyret med de ti Horn, og see det Samme Aab. 13. da maa vi tilbage til Daniel, og see da ogsaa klarlig at Spaadommene i dette syvende 55Kapitel gaae lige til Verdens og Tidens Ende. Alt Saadant fortier Rec. skjøndt Aabenbaringen og Daniels syvende Kapitel bruges mere til at skildre Antichristens Time end Daniels ellevte, kun dette tager han for sig, kun paa det vil han henlede Opmærksomheden, og det er ganske klogt, thi det knyttet ei saa øiensynlig til Aabenbaringen, der spaaes unægtelig *nærmest* om Perser og Græker og Antiochus, og kunde Rec. faae Læserne indbildt at Skildringen især *grundede* sig paa dette Kapitel, da maatte han haabe at have vundet Spil. Han havde det alligevel ikke hos sandhedskiærlige Læsere, thi hvorom gjælder det her? er det Tingen om Fortolkeren har taget fejl eller ikke? ingenlunde, thi jeg mener jo selv han har taget noget fejl, og det Øvrige maa Tiden vise; Sagen er, om jeg ved at udgive og rose hin Forklaring har viist mig, som Folkeforvirrer, som Forsvarer af Bibelens vilkaarlige Fortolkning, og det skal jeg bevise var ikke saa, om ogsaa det ellevte Kapitel laae og kunde ligge til Grund for Skildringen. Rec. tilstaaer jo, at Morten Luther var en herlig Mand og Lærer, og det er vitterligt, at Ingen kunde stærkere hade vilkaarlig Bibelfortolkning end han; men vil Rec. nu behage at opslaa det Stæd jeg nys har nævnet i hans Skrifter 6te Deel, da skal han, hvis han ikke vidste det før, med Forskrækkelse see, at den herlige Mand har i dette Stykke været ligesaa stor en Dosmer og Folkeforvirrer, som nærværende Fortolker og jeg, 56thi han forklarer det hele Kapitel om den christne Menighed og det Pavelige Tyrannie, uden derfor at troe Alt var skeet ved Reformationen, thi han siger, at der spaaes om, hvorledes Pavedømmet skal falde og undergaae, og føier til: det er hemmelige og forseglede Taler, der ere vanskelige at ramme før de opfyldes, men derpaa er han vis at det hele Kapitel handler om Antichrist. Hvad vandt Rec. nu med al sin Konst? Intet Mere, end hvad jeg gjerne tilstaaer, at var Luther en Folkeforvirrer, en Dosmer og Sværmer i Bibelfortolkning, da er jeg det ogsaa, men om nu Luther havde forstaaet det Kapitel ligesom Rec., saa blev det dog ei mindre vist, at det i sin dybe Mening gaaer paa en Tid henimod Verdens Ende, thi naar Man læser Begyndelsen af det tolvte Kapitel: *paa den samme Tid* skal det Folk (Jøderne) frelses, hver den som findes skreven i Bogen, og mange af dem, som sove i Jordens Skiød skal opvaagne, Somme til et evigt Liv og Somme til Skam, til evig Væmmelse, da behøve vi vel ikke at spørge, hvor vi ere og maa i al Fald drives til Aab. 20. Hvad nu derimod vor Fortolkers Ord om dem der skal forstaaes ved Edom, Moab o. s. v. angaae, da veed jeg ikke om han har Ret, det maa Tiden vise, men at Man kan mene det uden at behandle Bibelen letsindig, skulde Man tro ved at see Luther ogsaa forklare Edom og Ammon og Moab om *Christne*.